

Düşünen Kafalardan Düşünce Kırıntıları 2

– Ömer Faruk · 15 Mart 2012

Sayın okur,

İnternet ortamından derlenmiş olan bu çalışmanın birinci bölümünde 51 adet “kırıntı” takdim edilmişti. Bunları aşağıdaki linkten görebilirsiniz:http://www.sendeyaz.net/yazi/73448_dusunen-kafalardan-dusunce-kirintilari-1.html Daha sonra bazı dostlarımız tarafından gönderilen/eklenen kırıntılar oldu. Bunları da sizlerle paylaşmak istedim.

Sizden ricam buradaki örneklere benzer bildikleriniz varsa lütfen ekleyiniz/paylaşınız. Dilerseniz “yorum” kısmına yazarak bunu yapabilirsiniz ya da dilerseniz buradakilerle sizdekileri birleştirerek ayrı bir yazı olarak yayımlayabilirsiniz.

Bilgi diğer insanlarla paylaştıkça değer kazanır. İnsanlarımıza bu yolla sağlayacağımız faydanın vereceği hazzı hep birlikte tadabiliriz.

Bu örnekleri birlikte çoğaltmaya var mısınız?

Saygılarımla.(Ö.F.H)

(Not: Bu yazıyı sormadan, hatta kaynak göstermeden bile alabilirsiniz...)**Sayın Bekir Güçlüer'den bir kırıntı:52-Diogenes'e sordular:

-Yemeği hangi vakitlerde yiyelim?

Diogenes cevap verdi:

-Şayet zendinseniz , istediğiniz vakit; fakirseniz, bulduğunuz vakit yiyin.

**Sayın Mehmet Sevis'den iki kırıntı:53-Şair Eşref, Mısır'a kaçtıktan sonra onun hakkında gazetelerde “memlekete döndüğü takdirde af edileceği eğer memlekete dönmez ise mahküm edileceği ve mallarına el konulacağı bir ilan yayınlanmış. Eşref bunu okuyunca şu kıtayı yazarak alakalı yerlere yollamış;

“Koçan şeklinde hıfzettim, getirdim Mısra birlikte,

Gıyaben haczedin kim, müşterisi kum kadar çoktur

Hicap etmekteyim amma efendi doğrusu lafın

...kimden başka bende hacze lâyük mamelek yoktur.”

54-Bir muhabbet esnasında Şair Eşref Sorar Neyzen'e:

-Sen kedi ile fare hikayesini bilir misin? Fena halde şaşırın Neyzen Hocasına saygısızlık etmemek için ve onun maksadını anlamak için; ”Hayır bilmiyorum der.

Şair Eşref yüzünde belli belirsiz bir tebessüm, başını kaldırarak ağır ağır anlatmaya başlamış:

-Kedinin biri odanın ortasında kurulmuş uyuklar gibi görünerek duyduğu tıkırtıya kulak kabartmış.

Kenardaki deliklerden birinde küçük bir fındık sıçanı da başını uzatıp etrafa bakınırmış. Kedi bakmış ki uyuklar gibi görünmek farenin oradan çıkmasına yetmeyecek, konuşmaya mecbur kalmış.

-Hadi hadi demiş. Oradan oraya korka korka başını çıkarıp durma, acıdım sana. O delikten çık şu deliğe gir, içerde kelle kelle kaşarlar, bir ambar da buyday var. Afıyetle ye. Sağlığıma dua edersin.

Bir müddet yine uyuklar gibi bekledikten sonra bakmış ki berikinde yine hareket yok...

-Ne duruyorsun dediğimi yapsana!...

Fare üzüle üzüle cevap vermiş:

-Kusura bakma ama yapamıyacağım...

-Neden ? demiş, kedi.

Fare açıklamış:

-Bana o delikten çık, şu deliğe gir kaşar peyniri, buğday var, afiyetle ye, diyorsun...

Bakıyorum teklifine külfet küçük, nimet büyük. Bu işte mutlaka bir bokluk var... **Sayın Emine Pişiren hanımefendiden yedi kırıntı:55-"...Neyzen Mustafa Kemal ile...

Neyzen Mustafa Kemal ile ilk kez Balıkesir'de karşılaşır.

Atatürk Neyzeni çağırdı ve Neyzen'in elini kalbinin üstünde uzun bir süre tuttuktan sonra:

--Ne büyük, kuvvetli ruhun var, dedi.

--Neyzen ne istersin, söyle?

--Sayende herşeyim var. Teşekkür ederim.

--Bir şey iste canım!

--Bir nüfus tezkeresi versinler, emrediniz.

Mustafa Kemal hayretle; "Senin nüfus tezkeren yok mu?"

--Hayır, bundan evvel hükümet yoktu ki nüfus tezkerem olsun!.."

56-"...Neyzen Tefik'e muharrir yazacağı romanı anlatıyordu. Sonuna gelince

Neyzen yüzünü buruşturdu:

-Bu mevzuu beğenmedim!..

-Öyle ama, siz hiç roman yazmadınız. Nasıl fikir yürütüyorsunuz?!

Neyzen Tefik kızdı:

-Ben yumurtanın da iyisini, bayatını anlarım. Fakat hiç yumurtlamadım!.."

57-"...Neyzen Tefik'e doktor içkiyi men etmişti.Fakat Peyami Safa bir gün

üstadı ziyarete gittiğinde odanın bir köşesinde bir fıçı şarap gördü.

-Bu ne bre üstad? Diye sordu. Hani sen artık içmeyecektin?

-Ne yaparsın, oğul, içmezsem kuvvetten düşüyorum.

-Peki, içkinin faydası oluyor mu?

-Ne diyorsun olmaz olur mu? Mesela bu fıçı buraya ilk geldiği zaman yerinden kımıdatamıyordum, şimdi iki elimle kaldırabilirim..."

58-Atatürk neyzen'in ününü duymuş olacak ki, çağırtmış köşküne sohbet etmişler, uzun uzun aşkla üflemiş Neyzen.. ardından sormuş Atatürk..

- Senin çok fazla içki içtiğini söylüyorlar, benim kadar içer misin ?

Neyzen düşünüyor, içkinin hududu olmaz.

- Ne kadar içersiniz ?

- İki tane kiloluk rakı içerim.

Atatürk kelimelere basa basa şu sözleri söylemiştir, Neyzen'in gözünü korkutmak istemiştir.

- Nasıl içersiniz ?

- Canım ne isterse; susuz, mezesiz.

Neyzen:

- Ben de iki kiloluk içerim ama, öyle içmem.

Neyzen'in arzusu ile ortaya kocaman bir emaye kase geliyor, iki kiloluk rakıyı Neyzen kaseye boşaltıyor.

Başını sokup lıkr lıkr içecek zannediyorlar. Fakat Neyzen'in isteği daha bitmemiştir, bir somun ekmek ve irice bir kaşık geliyor. Neyzen ekmeği lokma lokma koparıp kasedeki rakının içine bastırıyor.

Lokmalar rakıyı iyice çektikten sonra çalakaşık yanaşıyor.

Yine anlatılanlara göre, Atatürk:

- Pes, pes, diye bağırarak ayağa fırlamış ve elleriyle yüzünü kapamış, ayrılırken de saygılarını sunmuştur. (Yine rivayete göre Atatürk öldükten sonra Neyzen, evinden haftalarca çıkmamış...)

59-"...Talat Paşa, bir gün Neyzen Tevfik'e memuriyet almasını teklif etmişti. Neyzen, Paşanın bu nazik iltifatına gülerek şu cevabı verir:

-Memur olursam sonunda ne olacağım?

Talat Paşa memurluk silsilelerini saydıktan sonra:

-Hiç!...der.

Neyzen, Paşaya dönerek:

-İşte ben bugün de (hiç)im!..."

60-"...İkinci Meşrutiyet döneminde nazırlığa getirilen bir zat, çok geçmeden yeğeninin vali olarak atanmasını sağlar.

Karşılaştıklarında, Neyzen:

--Maşallah, kardeşinizin oğlu tıpkı fasulyeye benziyor.

--Genç yasta vali oldu, neden fasulyeye benzesin?

--İşte ben de onun için benzetiyorum ya. Fasulye de sırığa sarılarak büyür..."

61-"...Soruyorlar:

--Neyzen, çalarken mi neşelenirsin, yoksa neşeli olduğun zaman mı çalarsın?

Maliye Bakanı hakkında yolsuzluk dedikodularının dolaştığı bir dönemidir.

Neyzen: "Maliye Vekili değilim ki, çalarken zevk alayım"..."

62-"...Bir gün Neyzen arkadaşı çaycı Hacı ile İbrahim Pasa Hamamına gitmişlerdi. Keyif bu ya, hamamda âlem yapma arzusuna kapıldılar. Yani hamamda rakı içmek, birkaç gün ardı ardına demlenmek istediler. İki dost ufak bir damacanaya o devrin çok meşhur rakılarından olan ve Büyükada'daki manastırda bir papazın çektiği rakıdan --ki o yıllarda buna "papazın düzü" derlerdi- doldurttular. Bardak, kadeh, fincan alma lüzumunu görmediler. Hamam tasları ne güne duruyor? Rakıyı da kurnalardan birine döktüler, başına geçip taslarla içmeye başladılar.

Neyzen çaldı, Hacı okudu. Hacı okudu, Neyzen çaldı. Böylece günü geçirdiler. Rakı tükenince getirttiler. Üçüncü gün peştamaları da attılar. Çırlıçplak, ney çalarak, okuyarak, şiir söyleyerek günü geçirdiler. Hamamın sıcaklığı da onları bol bol terletiyor ve bu yüzden içki tutmuyor, adamakıllı sarhoş olamıyorlardı. Ne yapmalı? Neyzen hemen kararını verdi, sırtına bir peştamal alarak sokağa fırladı. Direkler arasındaki Sokrat eczanesine koşarak büyük bir şişe eter aldı. Hamama dönünce eteri, rakıyı kurnaya döker. Başlarlar içmeye.

Taslar çoktan kurnanın dibinde, rakının içinde, kim çıkaracak? Esasen tasa ne hacet var, beygir gibi eğilip içmek dururken??? Eğilip lakır lakır içerler. Bu cümbüş dört gün sürer. Nasıl oluyorsa, iki kafadar Adem, Havva, Şeytan ve Cennet hakkında bir bahse, bir münakasaya giriyorlar.

İki çıplak Adem'in cennette nasıl gezdiğini, elbisesini, donu olup olmadığını konuşuyorlar. Ve nihayet Adem'in de cennette kendileri gibi çıplak yaşadığına hükmediyorlar. Madem ki Adem Babamız çıplak gezerdi, onlar niçin gezmesin? "Gezerim, gezemezsin" derken Neyzen fırlayarak "Ben gezerim, işte Şehzadebaşı'na gidiyorum!" diyerek hamamın kapısından sokağa uğruyor. Neyzenin çıkamayacağına inanan Hacı, belki dışarıda, soğuklukta gizlenmiştir düşüncesiyle Neyzen'in peşinden -kontrol kaygısıyla- çıkıyor. Fakat Neyzen in sokağa çıktığını öğrenince, o da fırlıyor. Neyzen önde Hacı arkada, ikisi de çıplak, sakallar uzamış Şehzadebaşı'na kadar geliyorlar..."**Sayın Sait Çamlıca beyin yazısından bir kırıntı: 63-Yavuz Sultan Selim, zaman zaman yetenekli insanları keşfetmek için, duyuru yaptırmış. Yeteneğine güvenenler, Padişahın huzurunda hünerlerini göstermek için sıraya girermiş. Padişah, çok beğendiklerini altın ile ödüllendirirmiş.

On metre uzaklıkta ki iğnenin deliğinden ip geçirdiğini iddia eden bir adam gelmiş Padişahın karşısına. On metre uzaktan iğne deliğine ip geçirilebileceğine kimse inanmamış. Adam huzura çıkmış ve ilk denemesinde ipi, on metre ilerdeki iğnenin deliğinden geçirmiş. Birkaç kez daha yaptırmışlar. Adam her seferinde ipliği iğne deliğinden geçirmeyi başarmış.

Padişah yardımcılara, "Bu adama kırk altın verin, kırk değnek vurun!" diye emir vermiş. Herkes gibi, adam da şaşırılmış. "Padişahım kırk altını anladıkta, kırk değnek niye? Bir kusur mu işledik huzurunuzda?" diye soran adama Padişahın verdiği cevap, yetenek yarışmalarında hep aklıma gelir.

Padişah, "Evet yaptığın iş kolay değil. On metreden iğneye iplik geçirmek zor bir iştir. Sana kırk altını bu zor işi başardığın için veriyorum. Kırk sopaya gelince...

Bu kadar gereksiz ve faydasız bir işi yapabilmek için, o kadar zamanı boşa harcadığın için vurduruyorum!" demiş.